

meget vel sker, er, at når der er en utilfredshed med løn- og arbejdsforholdene, en utilfredshed, der har været så stærk og vel måske endda stadig væk er så stærk, at sygeplejerskerne er klar til at gå ud og strejke, så giver det jo en omtale, en meget stor medieomtale.

Det er der ikke noget at sige til. Men den medieomtale giver jo resten af befolkningen et indtryk af, at arbejdsforholdene for sygeplejersker simpelt hen er så elendige, at det vil være umuligt at leve af sådan en løn, og at det i øvrigt vil være umuligt at overleve i sådan en stilling. Det er ikke hensigtsmæssigt, for det er jo heller ikke tilfældet.

Altså det, man diskuterer, og det, man kan strejke om, er et antal kroner; men det er jo ikke sådan, at sygeplejersker kører på sultecirkulæret. Så altså den negativitet, der kommer omkring sygeplejerskeuddannelsen, sygeplejerskejobbet, ved, at man er så utilfreds med løn- og arbejdsforholdene, at man direkte går ud og strejker – det har man gjort før, og det er muligt, at de kommer til at gøre det igen – kan meget vel komme til at skade branchen mere, end det kan gavne branchen.

Det er ikke hensigtsmæssigt, heller ikke for de sygeplejersker, der i dag er ansat i sundhedssektoren, for konsekvensen bliver jo altså, at hvis ikke der er tilstrækkeligt mange, der bliver uddannet, skal de sygeplejersker, der er tilbage, såmænd bare løbe endnu stærkere for at løse de opgaver, der skal løses.

Så jeg tror, at rent uddannelsesmæssigt, når vi taler folketingsregi, er det vigtigt, at vi sørger for, kapaciteten er til stede. Omvendt har branchen som sådan også en interesse i at sørge for, at der er flere, der søger den her uddannelse, så der er nok sygeplejersker til at løfte opgaven. Og hvis der var nok ansatte, kunne det jo også være, at arbejdsforholdene blev væsentlig forbedret.

Men så meget om det. I hvert fald: Fremskridtspartiet giver sin ubetingede støtte til forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Det er to meget forskellige uddannelser, dette beslutningsforslag nærmere omtaler. Radiografi er jo et meget teknisk fag og er afgrænset til nogle få funktioner i patientbehandlingen.

Sygeplejerskeuddannelsen er bred, omfatter alle

plejeopgaver i alle former for patientbehandling.

Det er et fag, der primært omhandler de bløde plejeopgaver og kun perifert de tekniske funktioner. Disse forskelle vil naturligvis gøre det vanskeligt at behandle de to uddannelser under ét, selv om det nu er sådan, at der er radiografiskoler på de fleste sygeplejerskeskoler.

I mange år har der været bestræbelser på at gøre sygeplejerskeuddannelsen til en akademisk uddannelse, og den er jo også nu blevet en videregående uddannelse med alt, hvad dertil hører, inklusive kandidatgraden.

Det er klart, at der er rationelle fordele ved at udnytte undervisningskapaciteten bedre dér, hvor læger, tandlæger, fysioterapeuter m.v. uddannes. Men vi er imod en øget centralisering, og hvis forslaget betyder, at uddannelser kun kan foregå i universitetsbyerne, får vi jo de samme rekrutteringsproblemer på sygeplejerske- og radiografområdet, som vi i dag har i yderområderne i vort land på lægeområdet.

Selve udvidelsen af uddannelseskapa- citeten er umiddelbart en god idé, men problemet er vel nærmere i øjeblikket i hvert fald for sygeplejerskeuddannelserne, at der er for mange tomme pladser, da det er svært at skaffe studerende nok til sygeplejerskeuddannelsen. Derfor arbejder man jo også på højtryk på flere sygeplejerskoler med mange kreative ideer og forslag for at give de unge lyst til igen at søge ind i denne uddannelse.

At gennemføre en bedre samordning af sygeplejerske- og radiografuddannelser med de øvrige sundhedsuddannelser lyder umiddelbart positivt. Det kunne være en fordel for de studerende med samme undervisning på det lave niveau, det kunne gøre det lettere for nogle at sadle om, for vi ved, at på dette område spildes der i dag mange både menneskelige og økonomiske ressourcer.

Men vi skal også passe på at gøre os klart: Hvad er det egentlig, vi vil med alt dette? F.eks. er sygeplejerskernes hovedopgave jo stadig væk at pleje de syge, ikke at blive minilæger.

Når alt det her er sagt, mener jeg, at jeg gerne vil vente og se det forslag, som der arbejdes på i Undervisningsministeriet og Sundhedsuddannelsesrådet vedrørende sundhedsuddannelser. Jeg er spændt på at se det forslag, der kommer derfra, og jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt støtte dette forslag.